

както умрѣ Петръ, щѣше ли тогава да мя видишь ?

И. Щѣхъ да видѣхъ мъртво-то ти тѣло.

М. Истина, чадо мое ; но щѣше ли да видишь онова, което мысли, въ главѣ-тѣ ми ?

И. Нѣ, азъ и сега не могъ да го видѣхъ. Искахъ, ако бѣше възможно, да погледнѣхъ въ главѣ-тѣ ти, за да го видѣхъ : или ако бѣше глава-та ти стъклена, за малко време, можехъ да го видѣхъ.

М. Ты не можешъ да видишь онова, което мысли въ главѣ-тѣ ми ; а като мя гледашъ, що видишь ?

И. Виждамъ живо-то ти тѣло, както виждахъ и Петра на одрѣ-тѣ, когато бѣше умрѣлъ.

М. Когато гледашъ мъртво-то тѣло, ты знаешъ че є побѣгнало онова, що мысли ; защото мъртво-то тѣло не може да гледа, нито да слуша, и да подуша, и да усѣща, нито да шава, нито може да прави нѣщо.

И. Наистинѣхъ, мамо : така и когато видѣхъ живо тѣло, знаѣхъ че онова нѣщо, което мысли, още є въ него ; защото може да гледа, и да слуша, и да усѣща, и да шава, и да прави много нѣща.

М. Добрѣ, чадо, ные ся разговорихме много, и ми ся струва че си ся утрудилъ. Земи свѣщъ-тѣхъ, и иди да си легнешъ. Гледай да не събудишь Еленкѣ.